

Szerkesztési iroda:

főtér, Szabó-féle ház 1-ső emelet,
hova e lap szellemi részét illető közlemények
intézendők. Bérmentelen levelek csak ismert ke-
zektől fogadtatnak el.

Kiadói hivatal:

főtér, **Bettelheim testv. könyvker.**
hova e lap anyagi részét illető közlemények,
(előfizetési pénz, kiadása körüli panaszkok, hirdet-
mények) bérmentesen intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:

2 hónapra 2 frt. 80 kr.

Hirdetmények díja: 4 hasá-
bos petit-sor egyszeri hirdetésnél 6, és minden
következőknél 3 ujkr számíttatik. Terjedelmes
hirdetések többszöri beigtatás mellett kedvezőbb
feltételek alatt vétetnek fel. Bélyegdíj külön 30
ujkr. Magánvita 3-hasábos petit-sor 15 ujkr.

Előfizetési felhívás

az

ALFÖLD

czimű politikai napilapra.

2 hónapra, azaz november—decemberre
2 fr. 80 kr. o. é.

Az „Alföld” kiadóhivatala.

Pest, okt. 20-án.

—á— Ausztia politikája ismét bebizo-
nyította leleményességét akkor, midőn a kü-
lönben is elnyomott magyar nemzet ellen a
nem magyar nemzetiségűeket lázítá fel, s ezen
idegen nemzetiségeket külön-külön igények-
kel, követelésekkel állítá szemközt a magya-
rokkal ép azon nagyszerű időszakban, mikor
nem phisikai, de erkölcsi erővel kellett volna
Magyarország minden népének küzdeni a nép-
szabadság mellett az absolutismus ellen.

Tagadhatatlan, hogy minden Magyaror-
szágon lakó nem magyar nemzetiségű nép kö-
zött a románok mentek legtovább, s különö-
sen egész Magyarországon csak Aradmegye
tanácssterme volt azon hivatalos helyiség, hol
igaz csupán egy kisebbség által, de mégis
főnhangon, nyiltan mondatott ki a kárhözta-
tás az 1861-iki magyar országgyűlés felett, ott
akadtak, kik határozottan bizalmatlanságot
szavaztak azon országgyűlésnek, mely Euró-
pa minden mivelt népe előtt becsülést szerzett
a magyar nemzet politikájának.

Es mi volt azon ok, mely miatt ez így
történt? midőn néhányan egész Európa köz-
véleményének ellene szóltak, mivel indokol-
ták ez ellentmondásukat? Azzal, hogy az or-
szággyűlés a nemzetiségi kérdésben nem ho-
zott semmi törvényt.

Nem czélunk azon megyei gyűlésen tör-
téntek felől kritikát írni, nem akarjuk az ott
szerepelt néhányak beszédét czáfolgatni, mert
ez már épen e lap hasábjain a legnemesebb han-
gon mondatott el, azonban mivel a nemzeti-
iségi kérdés poláztjába burkolt reactio még
mindig s folyvást erősebben működik, a nép-
hez, az elámitott, az elvakított néphez óhajtunk
szólni; nem beszélünk azokhoz, kik e műkö-
déseknek tevélegesen részesei, de örülnénk, ha
szavaink elhangzanának oda, hol az ármány
működik, a román nép gunyhóiba. Nem ne-
vezzük néven azokat, kik a reactio zsoldosaivá
szegődtek, de kimondjuk a valót, elmondjuk,
mit várhat a román nemzet akkor, ha hivatlan
álprófétáira hallgatva, a magyart ellenségé-
nek tekinti, s mit várhat akkor, ha a magyar
nemzettel egyetértve küzd a szabadságért.

Azzal ámitják a szegény román népet,
hogy a magyar nemzet el akarja őket nyom-
ni, vallásától, nyelvétől akarja megfosztani.

Es a szegény nép ezt elhiszi.

Azt mondják, hogy a magyar országgyű-
lés csak azért nem intézkedett véglegesen a
nemzetiségi kérdésben, mert nincs szándéka
a nem magyar nemzetiségűek szabadságát el-
ismerni.

Es a szegény népnek nem mondják el,
hogy alkotmányos országban az országgyűlés
csak akkor hozhat törvényeket, ha van meg-
koronázott király, a ki e törvényeketszen-
tesítse, nem világosítják föl arról, hogy az el-
oszlott magyar országgyűlés legelső dolga a
koronázási hitlevél elkészítése lett volna, ám-

de, hogy ez megtörténhessék, előbb az ural-
kodónak el kellett volna ismerni Magyaror-
szág szabad alkotmányát, azt, mely ezer éven
keresztül védte Magyarország minden népé-
nek szabadságát, azt, a melynek megszünte-
tése óta Magyarország minden polgára egyen-
lően szenvedett.

De a szegény román nép hisz az ámitók-
nak, s nem képes fölismerni őket, nem látja
be, hogy midőn a magyar nemzet iránt bizal-
matlansággal, gyűlölettel viseltetik, saját sza-
badságának lesz ellenségévé, s azon hatalom
törekvéseit segíti elő, a mely a népek szabad-
ságát elismerni sem nem akarja, sem arra nem
képes.

Románok! nincs gyűlöltebb a rabszolgá-
ságnál, nincs szebb a szabadságnál, ne ösztön-
szerű hajlam vezessen benneteket, hanem erős
meggyőződés, rostáljátok meg lelkiismerete-
sen, hogy mikép lesztek szabadabb? akkor-e,
ha a magyar ellen, vagy akkor, ha a magyar-
ral egyetértve harcoltok. Tekintetek Bécs
felé, s ítéljétek meg, hogy minő szabadságot
várhattok onnan, azután üssétek föl a magyar
nemzet törvényeit s saját szemeitekkel győ-
ződjétek meg, hogy minő szabadságot biztosí-
tanak számotokra azon törvények. Még van
idő fölismerni a valót!

13 év előtt épen ilyenek voltak a viszo-
nyok, Magyarország szabadsága ellen fegy-
vert fogott az osztrák kormány, s akkor is
akadtak álpróféták köztetek, ti is fegyverre
keltetek — a szabadság ellen; akkor
azt mondták nektek, hogy a magyar nem-
zet el akar titeket nyomni; ti hittetek, azután
győzött a párt, a melyen voltatok, s mit kap-
tatok jutalmul? szabadok lettetek-e a győze-
lem után? ugy-e nem. Szenvedtetek csak úgy,
mint a magyarok, elvitték idegen földre, ide-
gen érdekért harcolni fiaitokat, csak úgy,
mint a magyar ifjakat. Verejtékekkel szerzett
filléreiteket elszedték adóba, csak úgy, mint a
magyaroktól. S talán nyelvetek, a román nyelv
nem lőn elnyomva? csak úgy mint a magyar,
hisz nem régi dolog, visszaemlékezhetek a
német hivatalnokokra.

Igy jutalmazták a 13 év előtti szolgál-
totokat.

Most a bécsi kormány azt hirdeti a vi-
lágnak, hogy ő nem csak Magyarországot, de
egész birodalmát szabadabbá akarja tenni, s e
végre ki is adott febr. 26-án egy új alkot-
mányt, — de Magyarországnak meg van régi
alkotmánya, mely alatt sokkal szabadabb a
nép, mint lenne ez új alkotmánynyal, s azért
a pesti országgyűlés semmit sem akart tudni
egyéből, mint a régi magyar alkotmányról.
Ez volt a magyarok működésének sarkpontja,
ezért oszlatták föl a peti országgyűlést, és
most a ti álprófétáitok ezen működésért lázi-
tanak benneteket a magyarok ellen.

De hogy megítélhessétek, ha helyesen
cselekedett-e a magyar országgyűlés, midőn
ragaszkodva a régi magyar alkotmányhoz, a
febr. 26-iki új alkotmányt nem fogadta el,
hallgassátok meg a kettő közti különbséget.

Minden politikai fogalom szerint a nép-
szabadság alapja az önállóság, legfőbb felté-
tele pedig az, hogy véréről és vagyonáról a
nemzet maga rendelkezze, — ezért a magyar
alkotmány szerint felelős miniszteriumnak
kell lenni, minisztereknek, a kik a nemzet
minden csep véreért, a nemzet minden fillé-
réért felelősek, — a magyar alkotmány szerint
„a nép szava isten szava,” s ennek követke-
ztében csak annyi ujonczot szedhetnek össze,

csak annyi adót hajthatnak be, a menynyt a
nép által választott képviselőkől álló ország-
gyűlés megszavaz. Továbbá az 1848-iki szen-
tesített törvények teljes jogegyenlőséget biz-
tosítanak Magyarország minden polgárának,
s így a magyar alkotmány nem engedi meg,
hogy sz. István koronája alatt akár kiváltsá-
golt, akár elnyomott nép legyen, magyar,
vagy nem magyar, egyenlő joggal, egyenlő
szabadsággal bir, — az utóbbi országgyűlés
nemzetiségi bizottmányának dolgozata pedig
oly tapintattal egyenliti ki a még e tárgyban
főnlévő hiányt, hogy az, a teljes jogegyenlő-
ség elvét véve kiindulási pontul, semmi ki-
válni valót nem hagy maga után, — hogy
pedig a nevezett bizottmány e dolgozata nem
lett még törvényként kiállítva, annak oka bi-
zonyára nem a pesti országgyűlés, hanem
azon hatalom, mely a magyar szent korona
függetlenségét elismerni nem akarta, s maig
sem akarja.

Ilyen a magyar alkotmány, tekintsétek
meg már most ennek ellenében a febr. 26-iki
új alkotmányt, azt, a melynek szavai szerint
a nemzet véréről és vagyonáról nem maga a
nemzet, hanem a kormány felelősség nélküli
miniszterei rendelkeznek, — és pedig az osz-
trák kormánynak elnyomott népei vannak, a
kiket fegyveres erővel kell elnyomva tartani,
az osztrák kormánynak 3000 millió forint adós-
sága van, s ez még mindig szaporodik, termé-
szetes tehát, hogy mind katonára, mind adóra
sokkal többre van szüksége, mint mennyit az
országgyűlés megszavazna, továbbá az új al-
kotmány szerint a népek szabadsága a feje-
delem kegyelmétől, s nem a törvény paran-
csolatától függ, s így az semmi által sincs
biztosítva, csak addig tart, a mig a fejede-
lemnek kegyelme tart, vagy jobban mondva,
addig, a mig a viszonyok kényszerűsége azt
rendeli.

Hasonlitsátok már most össze e két al-
kotmányt, s ítéljétek meg, melyik ad több
szabadságot, — ne a mi szavunk után, de sa-
ját meggyőződésük szerint válaszszatok a
kettő közül, mi csak arra intünk titeket, hogy
a szabadságért küzdjétek, ne a szabadság el-
len, s figyelmeztetünk benneteket, hogy a kik
most lázitanak köztetek, ép azon a hangon
beszélnek, a melyen a 13 év előtti lázítók
szóltak hozzátok, — vigyázzatok! vigyáz-
zatok!! —

Lapszemle.

A „Wanderer”-ben Nemessányi nevű tót ha-
zánkfia így czim alatt: „Véleménye egy tótnak, bizo-
nyos bécsi röpiratokról”, egy jeles cikket tesz köz-
zé, melyben megmutatja, hogy a nemzetiségekkel
miként bánt el az osztrák kormány századokig, mi-
ként bánik el most. Megmutatja, hogy a nemzetiség-
igények kielégítését Magyarország lakosai csak a ma-
gyar országgyűléstől várhatják. Attérve ama hirhedt
három nyelvű röpiratra, így elmélkedik N.: „Neve-
zett röpirat, ugy látszik, nincsen értelmes köröknek
szánva, hanem a tömegnek. Igen ezekre számítottak,
különben őrizkedtek volna, a most már német oldal-
ról is megtámadott „verwirkung és meghódítás” theo-
riát felfrissíteni; különben félték volna a dolognak
oly szint kölcsönözni, mint ha a magyar országgyűlés
csak azért hivatott volna egybe, hogy a nyelvkérdés
rendeztessék, és mintha a magyar országgyűlés fel-
oszlításának az lett volna oka, hogy a nemzetiségek
ki nem elégítették, a mi által önmagukkal jutottak a
legnagyobb ellenmondásba. Mert azt az egész világ
tudja, hogy a magyar nyelv használata, Magyarország
minden megyéjére nézve meg lőn parancsolva Bécs-
ből; s egy évvel később, midőn a magyar országgyű-
lés bizottmánya ünnepélyesen kimondja, hogy az
egyes nemzetiségeknek sokkal többet kell adni, mint

a mennyi Bécsből nyújtott, a magyar országgyűlést elnyomással és igazságtalansággal vádolják. Ezzel igen veszélyes ígységet vettek ugyan kézbe, de ez nem nyugtalanít bizonyos urakat.

Az egész világ tudja, hogy az országgyűlés feloszlásának oka más volt. — Oly jóindulatú, oly nyíltszívű, annyira képtelen minden tettetésre Magyarország szláv népessége, hogy még leggonoszabb ellenei iránt sem bizalmatlan; ki fogná tehát a szerzőknek azon sikert jósolni, hogy iratuknak azon eredménye lesz, melyet attól várnak. Nálunk a legegyszerűbb földész is tudja, hogy a robot alól nem Bécs, hanem a magyarországi gyűlés mentette fel, s hogy ezen felszabadulás után, Magyarország ellen élet-halálharc kezdett, mely a só árának emelkedését, a dohány egykedűságot, a bélyegpapírt, a nagyszerű nemzeti egyesít, stb. eredményezte. Ha a röpirat még adóhivatalnok által fog terjesztetni, úgy éppen inkább lesz bármiféle eredménye az ohajtótnál.

Egy másik ok, mely megtiltja, hogy szemeinket Bécsre függesztjük, az, hogy századok alatt megszoktuk, és vérünkbe vált, hogy a jog, Magyarország törvényeket alkotni, azokat változtatni, és interpretálni, egyedül az országgyűlés illeti, egyesülten a koronázott királlyal. A mi más oldalról jön, annak a tótira nézve sincs kötelező ereje. Tehát az országgyűléstől kell jogainkat reclamálni, s fogunk tudni azoknak, a helyhatósági életben hatályt szerezni.

A „Neu est. Nachr.“ constatlja a helyzetet. Azt tünteti fel, hogy „az okt. 20-dikán felelőztett alkotmányserü institutiók az utolsó hajszálon függnek, még egy rántás, melyet a bécsi államminiszterium a napokban alkalmasint tenni fog, és a Lajthán tuli országok azok lesznek, a mik okt. 20-dikáig voltak.“

A „N. N.“ azt mondja, hogy azért hallgatott sokáig a belügyekről, mert nem volt mit írnia, mivel nem történik egyéb, az abszolutismusba való visszatesésnél. „Ki kételkedik erről, u. m. a „N. N.“ más, mint azok, kik azon edes csalódásban élnek, hogy irott betükkel egy nagy birodalmat alaposan át lehet alakítani, és hogy egy miniszter parancsszava elegendő, eleven alkotmányokat megölni, és holt alkotmányokat életre hozni.“

A provisorium fog — a cikíkiró szerint — ismét életbelépni a birodalomban, sőt, mint folytatja, a provisoriumot február 26-ika óta el nem hagyuk. Ideiglenesen ült össze a reichsráth, nem tudta magáról megmondani azt sem, hogy szűkebb-e, vagy bővebb. Ideiglenesen hivatott egybe a magyar országgyűlés azon célból, hogy értekezzenek az alkotmány művéről, melynek később életbe kell lépnie. Ideiglenesen engedik tanácskozni a szerbeket, horvátokat és tótokat, és ideiglenesen gyűlön össze most az erdélyi országgyűlés, hogy új provisoriumnak adjon helyet azon esetre, ha pesti és zágrábi collegáikhoz csatlakoznák. A november az ajtó előtt áll. A közel közigazgatási év budgetjét ideiglenesen alkotmányellenes uton kell megállapítani. Talán követi ezt egy kölcsönke, ugyanazon „rendkívüli“ uton. Naponként közelebb állunk az 1850-diki állapothoz. Magyarországon az annyira szidalmazott Bach miniszter 1850. provisoriuma, ismét tökéletesen életbe lesz léptetve, mint az egyedüli állammentő „alkotmányserü eszköz“, melyet a Schmerling miniszterium alkotmányterveinek életbeléptetésére alkalmazni képes.

Most még némi gyenge kísérleteket fognak tenni Zágrábban és Kolozsvárott, hogy az ottani országgyűléseket a birodalmi tanácsba való küldés végett galvanisálják. De ezen kísérlet más eredményt nem nyújthat, mint hogy az államszervezet, melylyel ilyesmi használatára visszaélnek, összetöretik. A Lajtha másik oldalán is visszafelé mennek, 1860-nat nem 1850 követi, hanem 1859, és így tovább visszafelé, 1850-ig.

Aradmegye tisztikara

a rend, közbátorság és a kézbesítések nézve következő intézkedéseket hagyott hátra.

A megye közbátorsága, úgy egyesek törvényes érdekei veszélyeztetésének elhárítása végett szükségesnek látja alólrt alispán következő szabályok megállapítását:

1-ör Minden hivatalos levelet a hivatalát továbbra is folytatni köteles Lázár Kálmán levéltárnok vesz át, s illetőleg nyitand fel, úgy a pénzes levelekkel érkező póstai tértvényeket is ő irandja alá. Az érkező leveleket sorszámmal ellátja, érkezésük idejét reájuk följegyzendi, a pénzeket pedig a megyei főpénztárba teendi.

2-ör A törvényszéki bírák, úgy jegyzői hivatal minden náluk levő elintézetlen beadványokat az ígató hivatalba visszahelyezik, melyekről őket az ígató nyugtatandja.

3-ör A fenytő törvényszék köréhez tartozó iratok, és folyó perek felett az ügyési hivatal rendszeres jegyzéket készítend, s ezen jegyzék kíséretében azokat az ígató hivatalba teszi le, honnan szinte az ígatótól elismervényt nyerend, a készpénz összletet a megyei pénztárba elkülönözött kezelés végett leteendi, a bűn-jeleket a megyei levéltárba helyezendi.

4-er A jegyzői hivatal a bizottmány hatás-köréhez tartozó elintézetlen tárgyakról jegyzéket készítend, s azokat elismervény mellett a levéltárnoknak adja át.

5-ör A már kitűzött tárgyalási határnapok, eddigi szokás szerint az ígató hivatalban megtartatnak, s a tárgyalási jegyzőkönyvek Lázár Kálmán levéltárnok, és Novák Imre ígató által aláíratnak. Ezen intézkedésről a megyeház kapujára függesztendő hirdetmény által az érdekelt felek értesítendők.

6-ör Az ígató hivatal Novák Imre ígató által eddigi szokás szerint nyitva tartatik, s az érkezendő tárgyak általa jegyzőkönyvbe vétetnek.

7-er Minden még ki nem adott elintézetett tárgyak Alexievits Sándor kiadó által az ő aláírásával kiadatni fognak.

8-ör A polgári törvényszék telekkönyvi osztálya mostani tisztikarával és segéd-személyzetével együtt továbbra is fenhagyatik. —

9-er. Sörényi István várnagy a rabok őrzésére rendelt örök használatával hivatalát a számára előírt szabályok szerint ezentulra is folytatandja. —

10-er. A megyei tisztviselők mellett volt hajduk f. é. október havára fizetéssel ellátatnak, és ruháikat a hó végén Sörényi István várnaggyal tartandó számolat után, az eddigi szolgálatuk idejéhez mérve, átadandják. —

11-er. A járásbeli szolgabírák folyó hivatalos irataikat jegyzék kíséretében Alexievits Sándor kiadónak átadandják, ki is azokról elesmervényt adva, a megyei levéltárba elhelyezendi. —

12-er. A csendbiztosok eddigi eljárásukat továbbra is legnagyobb felelőség terhe alatt szigoruan folytatassák.

13-ör. A megyei fő és orvosok, barom orvosok úgy bábák az egészség fentartása végett továbbra is jelen helyzetükben hagyatnak. —

14-er. A megyei Főpénztárnokok hasonlóképpen hivatalaik folytatásában hagyatnak. —

15-ör. Mind ezen tisztviselők, szegődöttek, és eselödek fizetései, valamint a rabok élelmezése is a megyei házi pénztár által fedeztetik. —

16-ör. A megyei Főpénztár megvizsgálása, s az illető pénztárnokoknak felelőségük alóli felmentése végett Biro Imre II-od alispán elnökelete alatt Ormos Sándor főszolgabíró, Fischer Miklós esküdt, Glacé Béla bizottmányi tag, és Rodiczky Adolf számvevő, küldöttség képpen számvevőszék minőségében megbizatnak. —

Kelt Aradon 1861. évi. okt. 19-én.

Vörös Antal,
rendszerinti alispán.

1862. évi adó.

A „Sürgöny“ legközelebbi számában közli az 1861. okt. 12-ről kelt cs. rendeletet, mely az 1862-ik közigazgatási évben történendő adóbehajtást az egész birodalomra nézve megalapítja. Az így szól:

Mi első Ferenc József, Isten kegyelméből ausztriai császár, Magyar- és Csehországok királya, stb. stb. „Mintán az államkötségvetésnek az egész birodalmi tanácsot illető megvizsgálása eddig meg nem történhetett, és így az 1862-ik évi közigazgatási évről az államszükséglet alkotmányos uton még eddig meg nem állapíthatott; másrészt azonban a folyó államszükségletek fedezéséről gondoskodni kell, — és miután továbbá az 1861. február 26-ki államalapító törvény 10. §. szerint az adók és jövedékek a fenálló törvények szerint szedetnek be, míg ezek alkotmányos uton meg nem változtatnak, — minisztereiink meghallgatása után elhatároztuk és rendeljük, a mint következők:

A közvetlen adók, az 1859-ik évi május 13-kán kelt rendeletünkkel behozott rendkívüli pótlékkal együtt az 1862-ik évi közigazgatási évről ugyanazon módon, és ugyanazon mennyiségben veendő tartozásba, és szedetnek be, mint az 1860-ik évi okt. 8-án kelt nyílt parancsunk által az 1861-dik évről elrendeltetett.

Azonban föntartjuk magunknak, a netalán szükségesnek mutakozó, és alkotmányos uton elhatározandó változtatásokat még az 1862-ik közigazgatási év folytatában érvényesíteni.“

Aláírva Rainer főherceg és Plener pénzügyminiszter által, mint ki a végrehajtással megbizatik.

Ezen legfelsőbb patenssel kapcsolatban az okt. 20-iki „Sürgöny“ Magyarországot közvetlen érdeklő, következő rendeletet közöl:

„Ezen legmagasabb rendelet értelmében az 1861-iki közigazgatási évről szükségelt közvetlen adók kiszabása, tartozásba vétele, és beszedése iránt a netalán szükségesnek mutakozó, és alkotmányos uton elhatározandó változtatások beálltaig azon határozományok veendő fogamatba, melyek az 1861-ik évről szolgáltak zsinórmértékül.

Midőn tehát a cs. kir. adó és pénzügyi hatóságok oda utasíttatnak, hogy a közvetlen adók kivételét, tartozásba vételét és behajtását a fenálló rendszabályok értelmében eszközöljék: a községek, testületek, és adókötelezettek ebbeli kötelezettségük teljesítésére annál inkább felszólíttatnak, miután az elmulasztás káros következményeit magoknak fogják tulajdonítani.

Különösen a községek és testületek a fenálló rendszabályok és adótörvények értelmében, az egyenes adók kivételése, tartozásba vétele és behajtása körül őket illető közreműködési kötelezettségre avval fi-

gyelmeztetnek, hogy azon adóösszegek, melyek ezen közreműködés nem teljesítése miatt be nem hajtathatnának, a községek és testületek jövedelméből és vagyonából fognak behajtatni.

Budán 1861-ik október 18-án.

A cs. kir. nagyváradi-budai országos pénzügyi igazgatóságtól.

Kővárvidéke főkapitányának körlevele.

Mióta f. évi mártius 23-án 12 évi súlyos megpróbáltatások után, közbizalom nyilvánítása által, kormányom alá helyezett megyét alkotmányilag szervezni szerencsém volt: azon szoros kötelékek, melyek engem a megyéhez, és az alkotmányos elvekhez mindig hű megyét hozzám pártatlan ragaszkodással kötötték, nemcsak hogy nem tágultak, sőt inkább a kölcsönös bizalom és ragaszkodás naponként még hatalmasabb, szorosabb lett; nem csoda, mert e megye zászlójára állandóul kitűzte a jó egyetértés fentartását, melynek megszilárdításához mindnyájan segédkezet nyújtottak.

A történet idővel fényesen fogja visszatükrözni Kővárvidék évkönyveiben azon időszakot, melyben főkapitánya közegyetértésre törekvő működéseit a megyének ugyancsak ez irányu hatalmas szelleme lelkesíté; fel fogja a történet jegyezni azt is, hogy a megye, a haza és az általános közvélemény megvetésének kinos és gyötrő büntetésére volt és leendő kárhóztatva mind az, ki a viszálykodás magvait, melyek csakis az alkotmányos élet kifejlődhetésének rovására történhetnének, e megye békés lakosai között elszórni akarnák. Nyilvánosságban megyénkben ilyesmi nem is történt, nem is történhetik; a ki pedig csak alattomos és titkos utakon akarna egyenetlenséget előidézni, az gyávaságot árulna el, mely nem a nemes és önbecsét érző lélek tulajdona. A haza és a nemzetek örök átká fogná az ily konkoly-hintő szörnyetegeket még sirjokba is kísérni.

Isten és a közhaza nemtője megörzött minket attól, hogy megyénk bármelyik fiára is még most kimondhatnók ezen súlyos, ezen még gyermekeket és és ivadékokat is bélyegző rettenetes átkot! Isten és a haza közszeretete nem engedte, nem fogja engedni, hogy magán-érdekek, és nemtelen vágyak miatt áruba bocsáttassék legdrágább kincsünk: hazánk alkotmányos szabadsága, függetlensége és a nemzetek egyenjogúsága, mely most már Európa hervadhatatlan zászlójára örök, soha el nem törülhető betűkkel van felírva! Isten és az önértre fölébredt nemzetek tűrni nem fogják többé, hogy valaki érvényre emelhesse az e hazában lakó egyik nemzetnek kivételes jogait a másik felett: mert ugyancsak egy anyának közös, gyermekei között jog-előnyre nézve különbség nem létezhetik; hiszen a haza, mint közanyánk, egyik iránt se lehet mostoha.

Ily magasztos eszméktől áthatva, átszellemülve tapasztaltam Kővárvidék minden egyes tagjait akkor, midőn országos köz- és magán-ügyek által kiszólitva, a vidékből eltávoztam, úgy és nem másképp akarok a megye minden egyes tagjával és fiával ismét találkozni.

E szívélyes találkozás folyó évi október. 23-án fog részemről megtörténhetni; mely határidőre bizottmányi közgyűlést, a melyet saját elnökségem alatt fogok vezetni, oly formán hirdetek, miszerint ezen rendkívüli nagy-gyűlésben jelen körlevelem közététele mellett, a legnagyobb nyilvánosságra juttatás, és különösen alkapitány ur külön megkeresvény által megbizatik, hogy a szomszéd megyékben létező bizottmányi tagokat is e gyűlés határnapjáról értesítse.

E nagy-gyűlés teendői közé sorozom mindazon közjogi ügyek tárgyalását, melyek eddig a bizottmányi ülésekben még fel nem merültek és véglegesen nem tárgyalattak; mely szempontból kiindulva határozottan kijelentem, miként az okt. 8-án tartandó rendes bizottmányi ülésben csak is magánügyi természetű tárgyak vétessenek fel, és intézessenek el, annál is inkább, mert a közügyeket a legnagyobb nyilvánosságban, melyet jelen helyzetünk leginkább igényel, akarom felvetetni; a közügyi tárgyakhoz tartoznak felsőbb helyekről érkezett mindennemű rendeletek és más megyéktől e megyéhez intézett felhívások és megkeresvények.

A gyűlést 9 órakor meg fogja előzni a nagy-somkúti román templomban tartandó isteni tisztelet, melyre a megye összes bizottmányi tagjai meghívatnak, ezt fogja követni a gyűlést megnyitó elnöki beszéd román és magyar nyelven; ezután a közjogi tárgyak sorozat és fontos érdekességük szerint fognak felvetetni. Másnap és a következő napokon azelőtti napokon be nem végzett tárgyak fognak felvetetni; és mindennap délután 2 órától 3-ig magánosok panaszeit fogom kihallgatni és elintézni. Szeretem egyelőre is hinni, miszerint a hivatali mulasztásból alapos panaszok nem is fognak fölmerülhetni. Mindezek után minden szolgabírói kerületben megjelenendnek és az eddigi ügykezelést vizsgálat alá veendő.

Addig is Isten önnel és a haza szent ügyével!

Kelt Buttyinban, Aradmegyében, szeptember 29-én 1861.

Pap Zsigmond,
kővárvidéki főkapitány.

Hazai mozgalmak.

Bécsből, jó forrásból, azon távirati újdonságot hozza a „S.“ hogy egy az udv. kancellária által kibocsátott körlevél a főispánokhoz, tudtul adja Ő Felségének az újoncokzás iránti parancsát. Azonnali nyilatkozatot kíván az iránt, vajjon van-e kilátás arra, hogy az újoncokzásnál a megyei tisztviselők közre fognak működni, és ha nincs, mit szándékozik a főispán tenni, és mit javasol, hogy a cél elérhető legyen.

Körösbánya. okt. 14. A hírnevet szerzett Zaránd megye főispánja f. hó 10-én bizottmányi gyűlést tartott. Már okt. elején mindenfelé elvalának küldve a meghívó levelek. A gyűlés előtt pár nappal gyűjtették magyartól, románától a különböző nagyságú s minőségű fazekat. Mindenkit bámulás fogott el s egyik a másiktól tudakozta, mind ebből mi lesz? talán megerősíteti magát a főispán, s az annyiszor ok nélkül befárasztott embereket megvendégeli.

Fenn a megye házában a főispán az első alispánnal s főjegyzővel úgy is régóta mindig főznek valamit, alant a konyhákban a különböző szakácsok az iminnen amonnan egybegyűjtött fazékokban hasonlóan főztek, mert másnap nagy ebéd volt. A membrük közül 160-an jelentek meg a gazdag terített asztalnál. Ebéd alatt a pohárköszöntések megvoltak, képzelheti az olvasó, milyenek.

A gyűlés tartott három napig. Első nap végezték azt, hogy holnap fognak végezni, végtére kimondatott, hogy újabb követség fog fölmenni Bécsbe s kérni fogják Ő Felségét, hogy Zarándot ne csatolja Magyarhonhoz, s e tárgyban felszólítják a más három visszacsatolt megyét is, hogy nyújtson segédkezt s mondjon ellent az átsatolásnak. (Kor.)

A horvátországi főispányok — mint a „P. L.“ értesül — Bécsbe hívtak értekezletre, melynek tárgyát valószínűleg a megyei sedriák behozatala képezi. A mint ugyane levelező írja, a horvátországi közvélemény most forróbban óhajt hazánkhoz csatlakozni, mint valaha, s a november elején megnyitandó országgyűlés e közvéleménynek kétségkívül hű kifejezést ad. Levelező arról is értesít, hogy horvát testvéreink mindkettőnk szerencséjére elég korán isméttek fel a Schmerling-politika manővereit. Csak igaz volna!

Paks népes mezőváros községe a háziadóra nézt, a helyt. tanácstól jött tiltakozás ellenében örömráda elhatározta, hogy fizetni fogja.

A határőrvidékről, nevezetesen Bródból írják az „Ost und West“-nek, hogy ott 30 bötöl fenyegetik, a ki az adót mindjárt meg nem fizeti; a ki pedig csakugyan meg nem fizeti, annak vagy fiát, vagy leányát, vagy feleségét — tusképen — a századhoz fogságba viszik, s ott tartják, míg a tartozás teljesen nincs leróva. A börtönök már mind megteltek, most csűröket és padlásokat használnak tömlőcsül.

Levelezések.

Zilah. okt. 14-én. A császári adó katona-erővel felhajtása nálunk is megkezdődött. Zilah városában, — ezelőtt valami két hónappal érkezett 60 tagból álló csapat most kezdte meg a működést. Miután a polgármester s a városi tanács minden névvel nevezhető segélyezést tőlük megtagadott, s működésük törvénytelenége ellen a város jegyzőkönyvébe ünnepélyes óvását beiktatta, a katonaság egy Nabraczki nevű Zilahon tartózkodó, volt es. hivatalnok vezérlete alatt a törtenelmi nevezetességgé vált E. tabellákat kivette, s ennek alapján a Kolozsvárról megérkezett es. főbb finanezhivatalnok a császári adó hátalékok befizetését 2 napi határidő adása mellett katonatartás terhe alatt megrendelte. A különben igen jó szellemű városi polgárság egy része megdöbben, ki is fizette tartozásának bizonyos részét; míg a legnagyobb rész, alávetve magát legalább bizonyos ideig honpolgári köteleességből az erőszakos eljárásnak, fizetni nem szándékozik. Tasnád városában, miután a polgárok nyakán meglehetősen ideig ültek, szép összeget sikerült összekaparniok, — s ezzel kimentek a vidéknek azon részébe, a mely járás községei a megyeileg kivetett házi adó befizetésébe legtöbb buzgalommal viselte magát: ugyanezek mikor N. Paczal községét exequálták, a korcsmában néhány katona és az ott borivó helybeli lakosok között craval ütött ki, s vagy két katonát hatalmasan megis agyabugyáltak. Erre rögtön összedoboltattak a katonák. Szerencsére a nép mind lakására vonult egy öreg ember kivételével, a ki, midőn utca ajtaján a zajra kilépett, rárohantak, s annyira összetörték zúzták, hogy kevés idő múlva bele halt. — Ez a hősi küzdelem volt az elégtétel az olaszországi elvesztett csatáért!

Külföld.

Angolország. A 15-ki „Times“ Poroszországot az olasz királyság elismerésére sarkalja.

Palmerston lord mint főpartör és a doveri partbiztosok az ottani zsidó községnek egy darab földet ajándékoztak zsinagóga építésre.

Mint Londonból írják, a 17-én tartandó miniszteri tanácskozmány egyik fő tárgya a mexicói kérdés leendő.

A jövő hó 1-én fog megnyitni a Dover-londoni új vaspálya.

A „London Gazette“ jelenti, hogy az október 22-ig elnapolva volt parlament, f. hó 11-én Balmoralban tartott titkos tanácsülés alkalmával, előlegesen december 17-ig újra elnapoltatott.

Franciaország. A francia-olasz kereskedelmi szerződés előmunkálatai, mint a „Temps“ állítja, bevégezvük.

A császár vendégével, a hollandi királylyal 15-én Párisba jött.

A zaj, melyet újabban bizonyos röpiratok ütöttek, a kormány figyelmét felkeltették, és az a névtelen röpiratok elleni rendszabályokkal foglalkozandik.

Az olasz alsóház elnöke, Ratazzi 16-án megérkezett Párisba. Ez utazásnak — köztudomásulag — politikai jelentőséget tulajdonítanak. Ratazzi 17-én a császárnál Compiègneben kihallgatáson lesz.

A „Constitutionell“ cikke, és legújabb leleplezése Párisban némi figyelmet költöttek. Genf ellen párt kezd alakulni, mert fölteszik, hogy a félhivatalos lap nem fogott volna oly kihívólag fellépni, ha dolga felől bizonyos nem volna.

Benedetti ur visszautazott Turinba.

Olaszország. Tulconservatív bécsi lapok egy lehetetlen jelenetet beszéltek el, mely Velenczében történt volna Magnan tábornagy és olasz nők között, kik neki egy háromszínű bouquetot nyújtottak át, Franciaország iránti rokonszenvek kinyilatkoztatásával. A bouquet visszautasított, s ezen visszautasítás lezckével lön kísérve az engedelmességről, mely a velenceiekhez volt intézve inkább katonai katonás, mint udvarias hangon. A történet sokkal abszurdumabb volt, mint hogy a valószínűségnek csak nyomával is birt volna, nem is tettünk róla semmi említést, és hogy helyesen cselekedtünk, bizonyítja Magnan tábornagnak a „Journal des Débats“-ban közzé tett nyilatkozata, melyben a bécsi lapok meséjét meczáfolja.

Passaglia atya munkássága rendkívüli; alig jelent meg az egyházi átok felőli röpirata, s már egy új nyilatkozatról beszélnek a tudós hittanárnak, melyben egy általános concilium tervét vázolja a függő egyházi kérdések rendezésére nézve.

Cialdini egyáltalán nem akart még kevés időre Nápolyban maradni, nem tudni miért. Némelyek azt tartják, hogy Cialdini valóban hiszi, miképfeladatát megoldotta, mások úgy vélik, miszerint a helytartó érzi, hogy a haladó párttal mélyen bebecsátkozott, és attól tartana, hogy már nem eléggé független. Lamar-mora legközelebb, mint a nápolyi tartományokban levő csapatok parancsnoka, és egyszersmind Nápoly élnöke, Nápolyba menend, ott e szerint a Cialdinihez körülbelül hasonló állomást foglalandó.

Klapka tábornok D. Trangi ur kíséretében Genuába ment, (Türr már ott van) Kosutthal értekezendő. Onnan Turinba visszatérve, Párisba fog utazni.

Oroszország. „N. Pr. Ztg“-nak egy sz. pétervári levelezője ama számos lázító iratokról beszél, melyek ott a legutóbbi napokban titokban osztattak szét. Noha azt hiszik, hogy azok külföldön nyomattak, és Oroszországba csupán be-csempészettek, mégis némely körülmények oda mutatnak, hogy a nyomda épen Sz. Péternárott van. Egyszersmind úgy látszik, hogy az irányképek ideje is elérkezett, miket az emberek nagy érdekekkel szemlélnek. Mint a levelező véli — a kedélyeknek ezen általános ingerültsége a tanulókra is nagy hatással volt.

Mint a „Schl. Ztg“-nak Varsóból írják: az ostromállapot kihirdetése még néhány nappal később történt volna, ha a Varsóban tervezett Kosciuskó-ünnepély alkalmával tetemes demonstrációkat, a parasztok összecsopordozását, s az orosz sasok bántalmazását nem várják. — Varsóban bizonyosnak tarták, hogy az előbbi ottani helytartó Suchosanett hadügy-miniszter a külföldről, s Tottleben tábornok Sz. Pétervárról f. hó 15-én ott fognak össztalálkozni — közösen akarván meg-szemlélni az öt lengyel várat. A varsói lapok f. hó 14-ke óta rövid félbeszakasztás után — ismét az orosz keltetrevék föl.

Poroszország. Königsberg, okt. 17. este. A tartományi gyűlés főnökeinek mai elfogadása alkalmával, a király háromszoros éljenzéssel üdvözlötett s körülbelül így nyilatkozott: „Szükség volt rám nézve, az ország képviselőit még a koronázás előtt összegyűjteni körülm, s köszönöm önöknek, hogy óhajásomat teljesíték. Poroszország uralkodói Istentől veszik koronájukat. Ezért én holnap a koronát az ur asztaláról fölveendem s fejemre teendem. Az az isten kegyelméből királyság jelentése, s ebben fekszik a korona szentsége, mely illethetetlen. Tudom, hogy önök maguk is így értik ama tényt, melynek tanuivá hívám meg önöket. A korona új intézményekkel van körülveve, önök azok szerint arra hivatnak, hogy a koronának tanácsot adjanak. Önök nekem tanácsot adandnak, s én meghallgatom önök tanácsát.“

A király továbbá kijelenté, hogy azok köréből is hívtak tanuk, kik külön tartományi érdekeket képviselnek. A fekete-sas-rend lovagjaivá nevezettek ki: Bentheim Teklenburg herczeg, Salm Hortsmar herczeg, Carolath Beuthen, Flottwell főelnök, Lindheim s Werdertábornokok.

Belgium. A miniszterium teljes feloszlás-ban van. Az új kormány alakulása iránt eddig fölmerült combinációk még valószínűsá várnak.

Schweitz. A genfi államtanács a „Constitutionnel“ ellen, ragalmazás miatt törvényszéki vádat emelt. Fomerod szövetségi tanácsos, félhivatalos küldetésben Genfben van.

Törökország. Ragusa, okt. 17. Török kutfőből hallatszik, hogy 13-án Sipachnál a montenegrói határtól nem messze a törökök 3000 fölkelőt s montenegróit megverték. A fölkelők Lukowóig, egy felerészben montenegró mezővárosig üldöztettek, a határ azonban tiszteletben tartott. A montenegróiak azt állítják, hogy a törökök Lukowonál a határon átléptek s 5 montenegróinak orrát levágták.

Szinte Ragusai levelek jelentik, hogy Omer pasa megkísértvén a dugai szorulat megerősítését, éjjel 6000 fölkelő által megtámadtatott, kik egy ezen ponton állomásozó 3000 főnyi török csapatot szétvertek. Legközelebb Szerbia s Montenegro közt titkos szerződés kötött; — ama vidéken a legnagyobb izgatottság uralkodik.

Vegyes tudósítások.

Az október 20-diki czéllövészet eredménye: Winkler Vil. 1 négyes. Richter Ernő 1 négyes, 1 hármas. Zorimba József 3 hármas. Witek János 1 hármas. Kocsis György 1 hármas. Deutsch Márton 1 hármas. Papp János 1 hármas. Vagner János 1 hármas.

* Mint értesülünk, az ó-világosi község elhatározta, s a kir. biztossal közleni is fogja, hogy mostantól fogva semminemű iratot el nem fogad, a mely nem román nyelven van írva; románul ír ő is mindenüvé, községeknak úgy, mint törvényhatóságoknak, sőt még a kormánytól is kizárólag csak románul fogad el rendeletet.

* B. Kuslan és társai Bécsből hazatértükben Deákkal, és Szalayval tanácskoztak Pesten, melynek örvendetes eredményét várhatni. B. Kuslant és társait Zágrábban faklyás zenével tisztelték meg. Szalay Lászlót B. Kuslan Zágráb városának ajánlotta diszpolgárul, s meg is választották.

* A „Donau-Zeitg“ és „Fortschritt“ tegnap rettenetes ünnepies pofával jelentek meg, lehetetlen, hogy a bőr le nem ment a könyökökről, annyira eldicsérték az okt. diplomát, és a febr. Faffungot. A Forts. oly előre törtet a boldogító okmányok magasztalásában, és egészítésében, hogy a diplom. és február szokat kifricskázza, és egy új valamit talál fel, úgy híjják hogy Oktober Faffung, a neve új csak, de maga düledezik a megviselt göré.

* Miután a szentséges római pápa a nála udvarló siami követeket megáldotta, elvitte őket az ördög, az az: hogy Asmodeus nevű hajó Civita-Viechiából.

* A „Sürgöny“ azt mondja, vagy legalább olyan formát, hogy Kappy ur alkotmányosan fog Pesten adminisztrátorkodni. Tán a circuli quadraturát találta fel? — hiszi a pizi.

* Pesten négy új lap indul meg: 1) „Gyermekeket“ hetenként egyszer, csütörtökön, szerkeszti Szabó Rihárd, egy magyar „Localblatt“ Berecz Károlytól, „Gombostű“ szépirodalmi lap Rózságyi Antaltól, és „Budai közlöny“ Ozorai Árpádtól.

* A királyhágon túl a szüret megkezdődött, bor jó lesz, de kevés.

* A Magyar-Israelita lap, pártolás hiányában megszűnt megjelenni.

Az engesztelhetlen halál pusztító keze ismét egy csendes családi életet ingatott meg. Folyó hó 21-én, reggeli 4 órakor a köztisztelőben állott

özvegy CZÁRÁN ISTVÁN-né

született:

RÉTHÁTI KÖVÉR JOHANNA

életének 77-dik évében, gyengélkedés következtében, a hit szentségében részesülve, átköltözött az örök lét honába. Ő a női erények tükré volt. Benne a szegények gyámolt és jótétét vesztettek; ő vigasztalt, segített, hol csak lehetett, mert életében legfőbb törekvése az volt, hogy jót tegyen.

A jó és szelid nő, a buzgó és felejtetlen anya és nagyanya koporsója fölött zokognak a rokonok és szegények, igen, a vesztés fájdalmát mélyen érzi fia és apa, id. CZÁRÁN János, ne-jével, szül. Kapdebo Teréz-zel, valamint gyermekeik Janka, István és Geiza az elviselhetlen mély gyászt szívóiban hordják.

A boldogult hült tetemei folyó hó 23-án, délután 4-órákor fognak Seprősen a családi sirbaltba elhelyeztetni.

Más nap október 24-én délelőtt 10 órákor helyben a családi kápolnában engesztelő gyász-mise fog a meghalt lelkeért a mindenek urának bemutatni.

Seprős, 1861. október 21-én.

* A prágai cseh színház az országos bizottmánytól, 15,000 frt évi segélypénzt kap.

* Pécsen valaki csupa mohó gutgesimtségből az adót egy hónappal az executio előtt sietett lefizetni, most azonban ő hozzá is szállásoltak executiót. Elvértve is nagyon jól van így.

* Bécsből írják, hogy b. Gehringer nem fogadta volna el az erdélyi udv. kancellári állomást, mely-lyel megkínáltatott.

Ipar, gazdaság s kereskedelem.

Arad, okt. 19-én. Az élénkség, mely a mult héten itt az élelmi szerek forgalmában mutatkozott, és az árakat följebb emelte, újra ellankadt, a bel- és külföldről jött gabonakereskedés általános lankadásánál fogva, úgy, hogy a vidéki állomásokon kezdett

vásárlás is megállott; minélfogva a mult hetihez képest, 10 krral olcsóbban jegyeztek az árak. Buza új, mintegy 3500 mérő kelt el a hét elején, míg a végén az adásvevés megakadt. A rozsa keresetlik, és megtartja árát; valamint az árpa is. A gubacs, mely előbb igen kerestetett, mázsánként 4 percenttel olcsóbban adatott, minthogy kivitelre semmi sem foglaltatik le. Szesz igen sok gyártatik, és Edélybe igen lenyomott áron küldetik. E hét végén foka 70 krral fizettetett. Bor az ide való kereskedők által 5—6 frt-jával hordó nélkül. Buza magyar 86—87 fontos 4 frt 40—45—50 kr. Bánáti 86—88 fontos 4 frt 60—70 kr. Rozs 77—78 fontos 3 frt 30—40 kr. Árpa 66 fontos 2 frt 20—30 kr. Zab 48—50 fontos 1 frt 60—70 kr. Gubacs mázsája 8 frt 8¼ kr. Szesz, rögtoni fizetéssel 71 kr. Október—decemberre 66—67 kr fokától.

Aradi színház.

Szerdahelyi K. ur mint vendég.

Ma kedden október 22-én 1861.

adatik:

Tündérújja k.

Legujabb színmű 5 felvonásban, irták Scribe és Legouve, francziából fordította Feleki M.

Kezdeté 7 és fél órakor.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről október 21-én.

5% Metaliques	66.05	Ezüst	136.75
Nemzeti kölcsön	79.75	Váltó Londonra	136.90
Bankrészvény	738.—	Arany	6.52
Hitelintézet	179.—		

Felelős szerkesztő: **Márton Ferencz.**

H I R D E T É S E K.

(192)

2—.

Az aradi lóversenyek

f. hó 26. és 27-én délutáni 1 órakor, a szokott helyen fognak megtartatni.

Jegyek előre válthatók Bettelheim testvéreknel. A versenynapon a hely színén. Bementi díjak: páholy 2 napra 10 frt, zártsték 2 napra 2 forint, állóhely a sátorban 1 napra 50 kr, nézőhely 1 napra 20 kr.

(193)

2—3

Kádas Péter főjegyző, ajánlja a t. cz. közsőségnek ügyvédi szolgálatát, lakása főutca 8-ik sz.

(191)

2—3

Uj-Aradi sör (Unterzeug).

Akója 5 frt a. é. a sörházban. — Rendeléseket Aradra elvállal Bartsch József, Kigyó-utca 9. sz. alatt.

Neu-Arader Unterzengbier

der Einer zu 5 fl. 8. W. loco Bräuhaus. Für die Herrn Abnehmer zu Arad übernimmt Bestellungen Herr Josef Bartsch Schlangengasse Nr. 9.

2146/1861. (185)

3—3

(189)

2—3

Andrényi Károly ó-aradi polgár váltó-ke-
resete fonálán Temesmegyében Lippa m. városában lakozó Veisz Ferencz kereskedő ingó vagyona, mely áll külömbféle vas-néműkből u. m. rud, eke stb. vasakból az elsőnek javára kielégítési végrehajtás útján nyilvános árverésnek tételnek ki. Árverési határidőül f. évi okt. hó 31-ik napján reggeli 10 órája tüzetik ki, mire a venni szándékozók azzal hivatnak meg, miszerint a megvett tárgyak készpénz fizetés mellett a becsáron alól is el fognak adatni. — Lippán, okt. 15. 1861.

Jakabffy Pál, Temesmegyei esküdt, mint végrehajtó bíró.

(187)

2—3

Árverési hirdetés.

Sz. kir. Aradváros törvényszékének f. évi jk. 424. sz. a. végzése folytán Szerb Sebő részére 260 frt a. é. tőke; s járuléka megfizetésében elmarasztalt Stefanov Mia tulajdonához tartozó, az aradi határban találtató biróilag megbecsült 11½ lánccz kaszálló és szántóföldek f. é. okt. 30-án, d. u. 3 órakor, a városi telekkönyvi hivatalban, nyilvános árverés útján harmadszor, és így becsáron alól is biróilag el fognak adatni.

Az árverési feltételek alólirt végrehajtó birónál megtekinthetők.

Arad, okt. 12. 1861.

Szailer Jakab,
tanácsnok, mint kik. végrehajtó bíró.

(188)

2—3

Árverési hirdetés.

Sz. kir. Aradváros törvényszékének f. évi jk. 444. sz. a. végzése folytán, Grünwald József részére 50 frt a. é. tőke s járuléka megfizetésében elmarasztalt Argyelán Zsófia és Száva tulajdonához tartozó, Arad-Segában tjk. 58. sz. a. létező biróilag megbecsült háza s telke f. é. szept. 25-én d. u. 3 órakor, a helyi színén, nyilvános árverés útján — és pedig becsáron alól is — utóljára biróilag el fog adatni.

Az árverési feltételek alólirt végrehajtó birónál megtekinthetők.

Arad, szept. 30-án 1861.

Szentiványi János,
tanácsnok, mint kik. végrehajtó bíró.

Árverési hirdetmény.

A városi kiküldött bíróságnak 4609/1860. számú ítélete alapján Dániel Lázár részére elmarasztalt mikalakai lakos Mihalkovics Mitru ellen 7 frt 45 kr a. é. kereseti tőke és törv. járulékaik erejéig, Aradmegye Arad kerületi szolgabirójának f. évi 1207/1861. sz. a. határozata folytán, a végrehajtás elrendeltetvén: a kereset és járulékaik kielégítésére adósnak Mihalaka községi 202. tjkönyvben feljegyzett s 40 a. é. frtra becsült 202. számú háza f. é. novemb. hó 18-ik napján, d. e. 9 órakor a helyszínen tartandó nyilvános árverés útján el fog adatni.

Kelt Aradon, okt. hó 18-án 1861.

Rósa Péter Ede,
esküdt, mint kik. végrehajtó bíró.

(190)

2—2

Arverési hirdetés.

Arad sz. kir. város tsvzéke által f. évi 246 sz. a. hozott ítélete folytán öz. Bummer András részére Szulcsányi Mihálytól, birói végrehajtás útján lefoglalt Flórián utcai 356 frtra becsült 943 telekjegyzőkönyvben 1191. h. r. sz. a. mintegy 178 négyszögöl kiterjedésű deszkakerítéssel ellátott üres háztelke eladása a már f. évi augusztus 14-én és szept. 14-ére k. tűzve volt s hirtapilag is közzé tett árverési határnapokon nem sikerülvén, annak végrehajtási elárverelésére új határidőül f. évi okt. 30-ka, reggeli 10 órája oly megjegyzéssel tüzetik ki, hogy a megbecsült tárgy akkoron becsáron alól is el fog adatni, melyre a venni szándékozók 10% bánatpénzzel ellátva a városi telekkönyvi hivatalba ezennel meghivatnak.

Szekulics,
tanácsnok, mint végrehajtó bíró.

(186)

2—3

Házbérlet.

A főuton 981/42. sz. a. házban az egész első emelet, mely 6 lakrészből áll, hozzá tartozó istálló, és kocsiszínnel f. é. november 1-től bérbe adatik.

Tavaszy Antal,
a Pekár csüdtömég gondnoka.

Kiadó-tulajdonos Bettelheim Vilmos.

Arad, 1861. Nyomatott Réthy Lipót nyomdájában.